

V posledním období života pokračoval v promýšlení obecných otázek jazyka a zamýšlel se také nad problematikou indoevropskou, zejména nad genetickým vztahem indoevropských jazyků k jiným jazykovým rodinám – stal se tak u nás (spolu s M. Čejkou) průkopníkem nostratické teorie.

Na profesora Arnošta Lamprechta vzpomínají dodnes jeho spolupracovníci i početní studenti nejen jako na významného odborníka, velkého vědce a výborného vysokoškolského učitele. A. Lamprecht byl vpravdě osobností. Kdo měl to štěstí s ním spolupracovat, ví, že to byl moudrý, mimořádně laskavý člověk, na něž se nezapomíná.

Lamprechtův vědecký odkaz je stále živý a jeho díla náleží ke zlatému fondu české jazykovědy.

J. VOJTOVÁ

Vzpomínka na PhDr. Čestmíra Liškaře, CSc.

Dne 2. května 2005 uplyne dvacet let od našeho rozloučení s bývalým spolupracovníkem a pro některé z nás i naším učitelem PhDr. Čestmírem Liškařem, CSc. Působil na katedře pedagogiky FF MU v letech 1964 až 1983, kdy ze zdravotních důvodů požádal o důchod.

Čestmír Liškař se narodil 25. listopadu 1920 v Horních Vilémovicích na Třebíčsku, v učitelské rodině. Jeho mládí je spjato s Třebíčí, kde v roce 1939 absolvoval osmileté reálné gymnázium. Téhož roku započal studium na Vysoké škole obchodní v Praze. Po uzavření vysokých škol byl za účast ve studentském odbojovém hnutí zatčen. Nějaký čas vězněn a posléze jako nezletilý propuštěn. Okupaci pak prožil na několika pracovištích.

Po válce, v roce 1945 započal studium na FF MU v Brně, a to obor angličtina – ruština. Během studia absolvoval stáž ve Velké Británii, kde se věnoval anglické literatuře, zvl. vlivu italské renesance na dílo Chaucerovo. Po studiích pracoval jako středoškolský profesor v Šumperku, Havlíč-

kově Brodě a v Třebíči. Odtud pak přešel v roce 1961 do Žiliny na Vysokou školu dopravní. Zde působil jako učitel do roku 1964, kdy přešel na FF do Brna. V Žilině se uplatnil tvořivým způsobem při vybudování jazykové laboratoře a rozpracování metody vyučování cizím jazykům v letecké dopravě. Byl autorem učebnice, která byla používána jak u nás, tak i v zahraničí (v Drážďanech a pro maďarský letištní personál).

Od roku 1964 působil na katedře pedagogiky FF UJEP v Brně, rozšířil si aprobaci o obor pedagogika a v roce 1968 dosáhl z tohoto oboru na FF Univerzity Komenského v Bratislavě doktorátu filozofie a v roce 1972 zde též obhájil kandidátskou práci z pedagogických věd.

Na brněnské univerzitě se věnoval lingvistické pedagogice, vybudoval na Filozofické fakultě jazykovou laboratoř a vedl jazykové kurzy. Jeho jazyková erudice v ruštině, angličtině, francouzštině, němčině, italštině ho dovedla k syntetické koncepci lingvistické pedagogiky jako dílčí pedagogické disciplíny. Publikoval z této oblasti řadu prací, uvedme alespoň některé:

Funkce jazykové laboratoře v moderním jazykovém vyučování, Komenium, Praha, 1972, *Základy vyučování cizím jazykům*, SPN, Praha 1978, *Formy a prostředky vyučování cizím jazykům*, SPN, Praha 1980.

PhDr. Čestmír Liškař, CSc. byl nejen dobrým odborníkem, ale také výborným spolupracovníkem, se smyslem pro přátelství, spolupráci a vzájemnou pomoc. Náročnost ke studentům byla u něho v souladu s pochopením pro mládí a menší životní zkušenost. Na Filozofické fakultě působil jako odborný asistent od 1. dubna 1964 do 1. února 1983, kdy na vlastní žádost odešel do důchodu. Dožil svůj život v Třebíči, kde zemřel ve věku pouhých 65 let. Zde jsme se s ním také 2. května 1985 navždy rozloučili.

Vzpomínáme na něho s láskou a úctou.

M. ŘEHOŘKOVÁ